

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5C/402/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815201350
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:5815201350.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: F. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U. Z., W. F. Č..XXXX/XX, štátny občan Slovenskej republiky, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Vajdom, so sídlom v Námestove, Hviezdoslavovo námestie č.201, proti žalovanej: I. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. N. Č.. XX, štátny občan Slovenskej republiky, zastúpená advokátom JUDr. Rudolfom Fajbíkom, so sídlom v Banskej Štiavnici, Ul. Dobšinského č.14, o žalobe na zaplatenie sumy 1.000 € s prisl. takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 400 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne, počítaný od 9.3.2012 do zaplatenia, v pravidelných 50 € mesačných splátkach, posielaných počnúc mesiacom december 2016 až do zaplatenia, vždy do 28. dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok zročnosť celého plnenia.

Súd čo do zvyšku žalobu žalobcu z a m i e t a .

Súd žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania v pomere 20 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu podanou žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.000 € s úrokom z omeškania 9 % ročne počítaný od 9.3.2012 do zaplatenia. Svoju žalobu odôvodnil tým, že kúpnu zmluvou zo dňa 8.3.2012 odkúpil od žalovanej pozemok parcelné číslo 4764/1 a 4764/2 v podiele 1/20 z podielu, číslo listu vlastníctva XXXX, nakoľko tento pozemok podlieha pozemkovým úpravám, ktoré ešte nie sú zapísané na Správe katastra Banská Štiavnica, ide o pozemok č.3411 z registra nového stavu o výmere 749 m², lúky a pasienky k.ú. Š. N., za dohodnutú kúpnu cenu 1.000 €, ktorú žalovanej vyplatil v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy, čoho dôkazom je výdavkový pokladničný doklad zo dňa 8.3.2012 podpísaný žalovanou. Správa katastra návrh na vklad uvedenej zmluvy zamietla rozhodnutím č. V-473/2013 zo dňa 29.7.2013. Odstúpením od kúpnej zmluvy získala žalovaná na jeho úkor bezdôvodné obohatenie v výške 1.000 €. Žalovaná nereagovala na predžalobné výzvy a dlžnú sumu nezaplatila. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že mu časť sumy vo výške 600 € vrátila.

2.Právny zástupca žalovanej uviedol, že pre posúdenie žaloby žalobcu sú podstatné dve skutočnosti a to, či skutočne došlo k zaplateniu 1.000 € ako kúpnej ceny, alebo došlo len k zaplateniu sumy 800 € ako tvrdila žalovaná. Poukázal na to, že dôkazné bremeno na preukázanie tejto skutočnosti (že bola zaplatená len suma 800 €) je na žalovanej, ktorá ho ani podľa jeho názoru neuniesla. Druhou podstatnou skutočnosťou je tvrdenie žalovanej , že žalobcovi vrátila časť kúpnej ceny vo výške 600 €. Podľa jeho názor uvedenú skutočnosť žalovaná jednoznačne dokázala. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedkyne, ktorá popísala čo videla a čo počula, povedala kde, kedy sa to stalo a ako sa

to stalo a tieto skutočnosti nie sú ničím spochybnené. Poukázal aj na výpoveď svedka p. C., ako aj na písomné vyjadrenie ďalšej svedkyne. Uvedené dôkazy treba podľa jeho názoru hodnotiť súhrne, a to aj s predloženým dôkazom a to zmluvou, ktorú uzavrela žalovaná so spoločnosťou Provident a nie izolovane. Uvedenými dôkazmi je relevantným spôsobom potvrdená skutočnosť, že žalovaná vrátila žalobcovi sumu 600 € a zostáva zaplatiť už len sumu 400 €, ktorú je aj žalovaná ochotná zaplatiť. Poukázal na sociálnu situáciu žalovanej, ktorá bola preukázaná aj rozhodnutím Centra právnej pomoci o priznaní bezplatného právneho zastúpenia, nakoľko žalovaná žije len z dávky v hmotnej núdzi, a preto navrhol, aby súd povolil žalovanej sumu 400 € zaplatiť v primeraných mesačných splátkach, pod následkom straty výhody splátok a zročnosťou celého dlhu. Výšku splátok neuviedol.

3.Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámil sa s Kúpnu zmluvou, s výdavkovým dokladom, s rozhodnutím Správy katastra Banská Štiavnica zo dňa 29.7.2013, s predžalobnou výzvou, s písomným vyjadrením W. M., výsluchom svedkov S. A. a N. C., s ostatným spisovým materiálom.

4.Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

5.Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

6.Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

7.O žalobe žalobcu rozhodol Okresný súd Námestovo platobným rozkazom sp.zn. 5C/78/2015 zo dňa 16.9.2015. Proti uvedenému platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, ktorý doručila Okresnému súdu Námestovo dňa 16.10.2015. Okresný súd Námestovo spis postúpil Okresnému súdu Žiar nad Hronom, ktorému do doručil dňa 5.11.2015. Vzhľadom na námietku žalobcu voči postúpeniu spisu vo veci rozhodol Krajský súd Banská Bystrica uznesením sp. zn.13NcC/16/2016 zo dňa 26.5.2016 tak, že námietka žalobcu proti postúpeniu nie je dôvodná.

8.Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 8.3.2012 Kúpnu zmluvu na pozemok. Predávajúcou bola žalovaná a kupujúcim bol žalobca. Predmetom zmluvy bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú v k.ú. Š. N. a to pozemok parcelné číslo 4764/1 a 4764/2 v podiele 1/20 z podielu, č. listu vlastníctva XXXX, nakoľko tento pozemok podlieha pozemkovým úpravám, ktoré ešte nie sú zapísané na Správe katastra, jedná sa konkrétne o pozemok č.3411 z registra nového stavu vo výmere 749 m², druh pozemku: lúky a pasienky (Článok 1 zmluvy). Kúpna cena za prevod vlastníckeho práva bola stanovená dohodou zmluvných strán na sumu 1.000 € s tým že bude vyplatená v hotovosti pri podpísaní kúpnej zmluvy (Článok 2 zmluvy). Správa katastra Banská Štiavnica rozhodnutím V 473/2013 zo dňa 29.7.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.9.2013 rozhodla tak, že návrh na vklad vlastníckeho práva zamietla. Pokiaľ právny zástupca žalobcu navrhol vykonať dôkaz a to vyžiadať si originál spisu Správy katastra Banská Štiavnica (v prípade ak bude pojednávanie odročené), súd nepovažoval vykonanie uvedeného dôkazu za potrebné, nakoľko síce žalobca so žalobou predložil len kópiu Kúpnej zmluvy na pozemok a kópiu rozhodnutia správy katastra o zamietnutí vkladu vlastníckeho práva, avšak z vyjadrenia právneho zástupcu žalovanej vyplynulo, že uvedené listiny nerozporujú.

9.Vzhľadom na to, že návrh na vklad kúpnej zmluvy bol zamietnutý, vzniklo žalobcovi právo na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovanej ako majetkového prospechu, ktorý získala z kúpnej ceny.

9.Medzi stranami sporu bol spor v tom, akú výšku kúpnej ceny žalobca žalovanej vyplatil. Zo znenia kúpnej zmluvy vyplýva, že kúpna cena bola určená dohodou zmluvných strán na sumu 1.000 € a bude vyplatená v hotovosti pri podpísaní kúpnej zmluvy. Žalobca predložil súdu výdavkový pokladničný doklad zo dňa 8.3.2012, v ktorom je konštatované, že I. A. (žalovanej) P. F. (žalobca) vypláca sumu 1.000 €, uvedený účel: platba za pozemok č.3411, nečitateľný podpis príjemcu. Žalovaná nenamietla podpísanie výdavkového pokladničného dokladu. Žalobca uvedenými listinami preukázal, že žalovanej zaplatil kúpnu cenu vo výške 1.000 €, žalovaná nepreukázala svoje tvrdenie, že žalobca jej zaplatil kúpnu cenu len vo výške 800 €. V podanom odpore tvrdila, že žalobca jej v novembri 2011 zaplatil sumu

500 € a v decembri 2011 jej zaplatil 300 €. V tomto smere dôkazné bremeno obťažovalo žalovanú, ktorá ho neuniesla.

10. Medzi stranami sporu bolo sporné aj to, či a ak áno v akej výške žalovaná žalobcovi kúpnu cenu vrátila. Žalobca tvrdil, že žalovaná mu nevrátila nič, žalovaná tvrdila, že mu vrátila 600 €.

11. Svedkyňa S. A. na pojednávaní uviedla, že jej dcéra (žalovaná) zobrala 600 €, ktoré si bola predtým vyzdvihnúť u pani L.P. v Providente, aby ich vrátila pánovi P.. Jej dcéra podala pánovi P. 600 € s tým, že mu povedala, že 200 € mu nedá, lebo tam celý rok býval zadarmo a stravoval sa. Potom jej dcéra zobrala deti do auta a podišla preč. Jej dcéra povedal pánovi P., že keď sa ona vráti, aby už tam nebol. Pán P. si zbalil svoje veci a odišiel preč. Svedkyňa uviedla, že jej dcéra vrátila pánovi P. sumu 600 € v júni 2012. Z výpovedi svedkyne vyplynulo, že keď jej dcéra dávala peniaze pánovi P. W. M. išla do rodičovského domu vziať setobox a anténu, pri odovzdaní peňazí W. M. prítomná nebola. Svedkyňa mala vedomosť o tom, že jej dcéra v roku 2012 mala pôžičku z Providentu, kde si brala 600 €, aby vyplatila pána P. a mala aj inú pôžičku vo výške 5.000 €, ktorú si zobrala, aby vyplatila svojich zamestnancov. Svedkyňa uviedla, že pán C. k nim chodí už roky, ona nemá manžela, tak im chodí pomáhať. Pokiaľ právny zástupca žalobcu poukazoval na to, že svedkyňa je matkou žalovanej ako aj na to, že bola ovplyvňovaná žalovanou, súd poukazuje na to, že svedkyňa bola riadne poučená (konkrétnymi citáciami príslušných paragrafov, čo vyplýva aj zo zvukového záznamu z pojednávania). Svedkyňa na pojednávaní uviedla, že je pravda, že pred pojednávaním komunikovala s právnym zástupcom žalovanej, ktorý jej povedal, že má hovoriť pravdu. Podľa jej vyjadrenia o inom sa nerozprávali. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, kedy naposledy čítala zápisnicu z pojednávania zo dňa 15.8.2016, svedkyňa konštatovala, že nebolo jej zapotreby to čítať. Svedkyňa uviedla, že vie čo vypovedali na minulom pojednávaní (15.8.2016) pán P. ako aj jej dcéra. Túto vedomosť mala od dcéry. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, aby uviedla, čo jej hovorila dcéra o tom, čo na poslednom pojednávaní rozprával F. P., svedkyňa uviedla, že dcéra jej povedala len toľko, že pán P. žiada od nej 1.000 € späť. Súd výpovedí svedkyne uveril a vyhodnotil ju v kontexte s ostatnými dôkazmi.

12. Na pojednávaní bol vypočutý aj svedok N. C., ktorý na otázku, aby uviedol čo vie o skutočnosti vrátenia finančných prostriedkov vo výške 600 € od žalovanej v prospech žalobcu, uviedol, že je to tak, nemá čo zatajovať, aj v robote o tom bolo hovorené. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, aby sa vyjadril od koho a kedy mal počuť o vrátení peňazí svedok uviedol, že to počuli všetci spolupracovníci, čo tam robili. Na otázku, kto to hovoril, svedok ukázal na osobu žalobcu. Z výpovedí svedka vyplynulo, že má vedomosť, že žalobca a žalovaná spolu podnikali, že pracoval na chate Piarg v Štiavnických Baniach ako strážnik, že ho žalobca platil, zamestnával. Svedok uviedol, že chodí pomáhať matke žalovanej.

13. Žalovaná na pojednávanie nezabezpečila účasť svedkyne W. M., sestry jej matky, ktorú navrhla v konaní vypočuť. Uviedla, že W. M. sa zdržiava v zahraničí a vzhľadom na to netrvá na jej výpovedi. Právny zástupca žalovanej predložil súdu mail a to listinu „Písomná výpoveď svedka“, ktorú vyhotovila W. M.. Z uvedenej písomnosti vyplynulo, že W. M. nebola prítomná pri odovzdávaní finančných prostriedkov. Išla zobrať do iného domu setobox a anténu. Ostala tam prítomná jej sestra (matka žalovanej). Ona, W. M., podala donesené veci žalobcovi a odišla preč. Na pojednávaní, kde zástupca žalovanej predložil uvedenú listinu, právny zástupca žalobcu navrhol vykonať dôkaz výsluchom W. M.. Súd vykonanie uvedeného dôkazu považoval za nevhodné, nakoľko z vyjadrenia W. M. vyplynulo, že nebola osobne prítomná pri odovzdávaní finančných prostriedkov. Súd predloženú listinu nepovažoval za písomnú výpoveď svedka v zmysle § 196 ods.2 CSP, nakoľko jej neuložil povinnosť, aby na otázky (ktoré jej ani neboli predložené) odpovedala písomne. Súd mail predložený právnym zástupcom žalovanej považoval len za listinu a vykonal dôkaz listinou, tak, že oboznámil jej obsah na pojednávaní.

14. Právny zástupca žalobcu navrhol vykonať dôkaz a to dotaz na Sociálnu poisťovňu, v súvislosti so svedkom pánom C., či bol niekedy evidovaný ako zamestnanec žalobcu, pretože podľa ich vedomostí bol zamestnancom spoločnosti SARGO v Ružomberku. Súd nepovažoval za potrebné uvedený dôkaz vykonať, nakoľko podľa názoru súdu nie je podstatný pre posúdenie skutočností, ktoré boli medzi stranami sporu sporné.

15. Žalovaná predložila súdu dôkaz a to Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrela dňa 24.6.2012 so spoločnosťou Provident Financial s.r.o. Bratislava. V zmysle uvedenej zmluvy jej bol poskytnutý

spotrebiteľský úver vo výške 680 €. Uvedeným spôsobom preukázala získanie finančných prostriedkov, ktoré následne vyplatila v rozsahu 600 € žalobcovi. Pokiaľ žalovaná v podanom odpore uviedla, že si zobrala úver vo výške 680 € a sumou 80 € si hneď vyplatila prvé splátky a na pojednávaní uviedla, že si vybavila úver vo výške 650 € a 50 € hneď dala na splátky, tak uvedené rôzne tvrdenie žalovaná odôvodnila tým, že keď to písala, tak sa tým vtedy tak nezaoberala, je dlhodobo na PN a nie je to pre ňu podstatná vec. Súd poukazuje na to, že pre posúdenie danej veci uvedené nie je podstatné, nakoľko výpoveďou žalovanej preukázané, že minimálne suma 600 € bola žalovanej z úveru vyplatená.

16.Z vykonaného dokazovania, ako je vyššie uvedené, súd má za preukázané, že žalobca vyplatil žalovanej titulom kúpnej zmluvy sumu 1.000 €. Žalovanej vznikla povinnosť uvedenú sumu titulom bezdôvodného obohatenia vrátiť žalobcovi. Žalovaná preukázala, že žalobcovi vrátila sumu 600 €. Uvedenú skutočnosť preukázala výpoveďou S. A., ktorá ako svedkyňa uviedla, že bola priamo prítomná, keď žalovaná odovzdala do rúk žalobcu sumu 600 € v júni 2012. Podporne uvedenú skutočnosť preukazuje aj výpoveď svedka N. C., z obsahu výpovede ktorého vyplynulo, že v robote sa hovorilo o tom, že žalovaná vrátila žalobcovi sumu 600 € a mal to hovoriť žalobca. Žalovaná predloženou Zmluvou o splátkovom úvere (vyššie špecifikovanou) preukázala, že v čase keď vrátila žalobcovi sumu 600 €, mala tieto finančné prostriedky v dispozícii. Súd uvedené dôkazy vyhodnotil vo vzájomných súvislostiach a je toho názoru, že žaloba žalobcu jej dôvodná v časti sumu 400 €. Žalobca vyplatil žalovanej sumu 1.000 € a žalovaná mu vrátila sumu 600 €. Pokiaľ žalovaná v mail podaní uviedla, že je ochotná zaplatiť žalobcovi sumu 1.000 €, z mailu v úvode vyplýva, že žalovaná mu nemá prečo platiť, z jeho strany je to podvod, stále bude tvrdiť, že jej dal len 800 € a ona mu vrátila 600 €. V závere mailu žalovaná konštatuje, že sa tak rozhodla, lebo sa nechce so žalobcom viac stretnúť, súdne procesy nevyplývajú na jej zdravie. Na pojednávaní k uvedenému uviedla, že to bolo po pojednávaní, prišla domov v zlom stave, odzrkadlilo sa jej to na zdraví, a pokiaľ tam uviedla, že je sumu 1.000 € zaplatiť, tak toto nie je ochotná zaplatiť, povedala to preto, že s a s ním už nechcela stretnúť, pretože to má zlý vplyv na jej psychiku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd mail vyjadrenie žalovanej nemohol považovať za uznanie dlhu.

17.Podľa § 517 ods. 2 OSP ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18.Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19.Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.2.2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov, účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

20.Vzhľadom na to, že žalovaná sa s plnením dostala do omeškania, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po zaplatení kúpnej ceny, čiže od 9.3.2012 do zaplatenia v zákonnej výške 9 % ročne z priznanej sumy 400 €.

21.Nakoľko predmetom konania bola suma 1.000 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne počítaný od 9.3.2012 do zaplatenia a súd žalobe vyhovel čo do sumy 400 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne počítaný od 9.3.2012 do zaplatenia, súd čo do zvyšku žalobu žalobcu zamietol.

22.Súd zohľadnil finančnú situáciu žalovanej a umožnil jej priznanú sumu splácať v splátkach vo výške 50 € mesačne, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok zročnosť celého plnenia (§ 232 CSP). Súd pri určení výšky mesačnej splátky prihliadol, na výšku priznanej istiny, na sociálne a majetkové pomery žalovanej ako aj na uplynutie doby omeškania žalovanej. Žalovaná v zmysle predloženého potvrdenia Úradu práce sociálnych vecí a rodiny B. Štiavnica poberá pomoc v hmotnej núdzi spolu s členmi domácnosti Z. A., nar. X.X.XXXX a O. A., nar. XX.X.XXXX. Od mája 2016 poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške 80,80 € mesačne. Žalovaná je v zmysle Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti neschopná práce od 5.3.2015. Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že celkové pomery na strane žalovanej boli skúmané aj Centrom právnej pomoci, ktoré jej priznalo nárok na

poskytnutie právnej pomoci v zmysle rozhodnutia zo dňa 5.9.2016, kde okrem iného bola konštatovaná materiálna núdza žalovanej.

23.Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24.Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25.Vo veci bol úspešnejší žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Jeho úspech predstavuje v percentuálnom vyjadrení 60 % zo žalovanej sumy 1.000 €, úspech žalovanej predstavuje 40 % (neúspech žalobcu je úspechom žalovanej). Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 20 % (60 % mínus 40 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).